



ת"פ 45158/02/13 - מדינת ישראל נגד מרוות סוויטי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 45158-02-13 מדינת ישראל נ' סוויטי ואח'

בפני
בעניין: כב' השופט אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מרוות סוויטי

הנאשמת

גזר דין

הנאשמת הורשעה בהתאם להודאתה בביצוע שתי עבירות גניבה.

על פי עובדות כתב האישום בין התאריכים 14-15/3/12 בבית המלון דן פנורמה בירושלים גנבה הנאשמת סכומי כסף שונים שהופקדו אותה העת בחדר 328 בבית המלון (להלן: "החדר").

בנסיבות אלו ועקב חשד לביצוע גניבות בבית המלון, הונחו בחדר חפצים שונים וכן סך של 1,180 דולר.

ביום 14/3/12 בשעה 09:10 נכנסה הנאשמת לחדר, ונטלה מתוך ארנק שהונח בארון סך של 190 דולר.

ביום 15/3/12 בשעה 10:20 נכנסה הנאשמת לחדר ונטלה מתוך תיק שהונח בארון סך של 140 דולר.

טיעוני הצדדים לעונש

בהתייחס לנסיבות ביצוע עבירת הגניבה ולפסיקה הנוהגת טוענת התביעה למתחם ענישה הנע החל ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר שאפשר וירוצו בדרך של עבודות שירות.

בהתחשב בכך שהנאשמת נעדרת עבר פלילי, עותרת התביעה להשתת 30 ימי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בן 3,000 ₪, שהוא העונש שהוטל על שותפה של הנאשמת לכתב האישום.

בטיעוניה לעונש מציינת ההגנה נסיבותיה האישיות הלא פשוטות של הנאשמת ובהן מצבה הכלכלי הדחוק, אשר היוו



רקע לביצוע העבירות וכן לחלוף הזמן מביצוע העבירות ולעובדה שמדובר באירועים חריגים שאינם מאפיינים את שגרת חיה.

בנוסף, מצינת ההגנה כי הנאשמת נטלה אחריות על מעשיה, הביעה חרטה עמוקה והסכימה להשתלב בהליך טיפולי מתאים.

עוד מבקשת הסנגורית להימנע מהרשעתה של הנאשמת. לתמיכה בטענותיה מפנה לפסקי דין בעבירות גניבה בהן נמנע בית המשפט מהרשעה בדיון.

עוד מבקשת ב"כ הנאשמת להימנע מהשוואת עונשה של הנאשמת לעונש שהושת על שותפה של הנאשמת לכתב האישום בשל השוני בין המקרים, ובו שווי הרכוש הגנוב, הפער בגילאי השניים ונסיבותיה האישיות של הנאשמת.

תסקיר שירות המבחן

הנאשמת בת 39 שנה גרושה ואם ל-5 ילדים בטווח הגילאים 9-20, עמם היא מתגוררת בדירה שכורה בבית חנינא.

משפחת המוצא של הנאשמת מונה זוג הורים ו-11 ילדים. שירות המבחן מתאר קשר חם בין הנאשמת לבין אחיה והוריה (אמה של הנאשמת נפטרה לפני 6 שנים) ומציין כי מדובר במשפחה נורמטיבית.

הנאשמת סיימה 9 שנות לימוד ונשרה מהלימודים בשל הישגיה הלימודיים הנמוכים. בגיל 16 שנה נישאה. לדבריה עברה מסכת חיים קשה הכוללת התעללות פיזית מצד בעלה.

בעבר למדה ספרות ועיצוב שיער אך לא עסקה בתחום ולאחר פרידתה מבעלה דאז, החלה לעבוד בעבודות שונות. מזה כחצי שנה משמשת כעובדת מטבח באכסניה בירושלים.

מתסקיר שירות המבחן נלמד כי הנאשמת מתמודדת עם תנאי חיים מורכבים כאם חד הורית ל-5 ילדים, אך ניכר כי היא לוקחת אחריות הורית ומפרנסת את משפחתה.

היסטוריה עבריינית והעבירות הנוכחיות:



הנאשמת נעדרת עבר פלילי. בהתייחס למעורבותה בעבירות בתיק הנוכחי, נוטלת הנאשמת אחריות מלאה על מעשיה ומסבירה כי הייתה נתונה למצוקה כלכלית קשה, והתקשתה לעמוד בלחצים. לדברי הנאשמת, מעורבותה במעשים אלו, גורמים לה מבוכה.

הערכת סיכון לעבריינות וסיכוי לשיקום:

להערכת שירות המבחן ברקע לביצוע העבירות עומד הקושי הכלכלי אותו חוותה הנאשמת והצורך להרוויח כסף קל מבלי שהנאשמת נותנת את דעתה על השלכות מעשיה.

בנוסף, מעריך שירות המבחן כי לנאשמת קושי בהסתגלות וביציבות במסגרות החיים השונות וכן קושי בוויסות דחפים, מהווים גורמי סיכון להישנות עבירות פליליות בעתיד.

לצד זאת, מציין שירות המבחן תחת גורמי הסיכוי לשיקום כי הנאשמת נטלה אחריות מלאה על מעשיה הביעה חרטה והורתעה מההליך הפלילי. בנוסף, מעוניינת הנאשמת להשתלב בהליך שיקומי אשר יכול לסייע לה במניעת התנהגות עבריינית בעתיד.

עוד מציין שירות המבחן בהקשר זה כי הנאשמת גדלה במשפחה נורמטיבית והינה נעדרת דפוסי עבריינות.

המלצה ותוכנית שיקום:

שירות המבחן ממליץ על העמדת הנאשמת תחת צו מבחן למשך שנה, במהלכו תקבל הנאשמת כלים להתמודדות עם הקשיים בהם היא נתונה לצד תמיכה רגשית ותשולב בטיפול קבוצתי מתאים.

בנוסף, על מנת למנוע פגיעה אפשרית בתעסוקתה, ממליץ השירות להשית על הנאשמת של"צ ומאסר מותנה.

דין וגזירת דין

בהתאם לכללי הבניית ענישה יש לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, זאת בהתאם לעקרון ההלימה, לשם כך יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך המוגן בעבירה של גניבה הינו הגנה על קניינו של הפרט ועל תחושת הביטחון של הציבור. במקרה שבפני מדובר בפגיעה משמעותית, נוכח נסיבות הגניבה והעובדה לפיה בוצעה העבירה תוך ניצול האמון שניתן בנאשמת בעבודתה

עמוד 3



חדרנית במלון.

בענין **מדיניות הענישה הנוהגת** אני מפנה לפסיקה הדנה במקרים דומים למקרה שבפני:

- א. ברע"פ 7528/11 גוטליב נ' מדינת ישראל (26.10.11), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשמת, אשר הורשעה בהתאם להודאתה בביצוע שלוש עבירות של גניבה. הנאשמת נידונה לשישה חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים. סך הכל נידונה הנאשמת ל- 9 חודשי מאסר.
- ב. ברע"פ 6365/13 קליינר נ' מדינת ישראל (23.9.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירת גניבה, כאשר גנב מכשיר טלפון סלולארי. לנאשם עבר פלילי הכולל 3 הרשעות בעבירות רכוש, מרמה ואלימות והוא נידון לעונש של 4 חודשי מאסר בפועל.
- ג. ברע"פ 4973/12 אמויאל נ' מדינת ישראל (1.7.12), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת גניבה. הנאשם שלח ידו מעל דלפק פקידת הבנק, ולקח כסף בסך ₪ 19,100 שהונח שם ללא השגחה. לנאשם עבר פלילי קודם והוא נידון לעונש מאסר בפועל למשך שלושה חודשים ויום.
- ד. בע"פ (מח' י-ם) 8182-09-11 אבו נג'מה נ' מדינת ישראל (14.11.11), התקבל באופן חלקי ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת גניבה. הנאשם ניסה למכור לתייר גלויות, תוך שהוא מוציא מתוך תיקו של התייר ארנק שבו כסף מזומן ומסמכים אישיים. לנאשם עבר פלילי קודם. בית משפט השלום גזר עליו 24 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה, במצטבר כן שהנאשם נדון ל- 30 חודשי מאסר בפועל. בית משפט המחוזי הקל בעונשו, והוא נידון ל- 21 חודשי מאסר בפועל, כלל הפעלת המאסר המותנה.
- ה. בעפ"ג (מח' י-ם) 25337-07-11 מדינת ישראל נ' אבו סביתאן (7.9.11), גזר בית משפט השלום 6 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות גניבה, וכן הפעיל במצטבר מאסר המותנה בן 6 חודשים, בית משפט המחוזי החמיר בעונש, והשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת המאסר המותנה במצטבר. סך הכל נידון הנאשם ל- 18 חודשים.
- ו. בעפ"ג (מח' י-ם) 18727-03-10 ג'אבר נ' מדינת ישראל (22.4.10), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת גניבה, ונידון ל- 8 חודשי מאסר בפועל, ועם הפעלת מאסר מותנה, ל- 11 חודשים.
- ז. בת"פ (חי') 2987-11-02 מדינת ישראל נ' קוסיאקוב (18.1.10), הורשע נאשם בביצוע עבירת גניבה מחנות, ונדון לחודשיים מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסר מותנה ל- 12 חודשים.
- ח. בת"פ (פ"ת) 28425-02-13 מדינת ישראל נ' דריבין (4.11.13), הורשע נאשם בביצוע עבירת גניבה, כאשר נטל בושם מסניף "סופר-פארם" בשווי 695.95 ₪. לחובת הנאשם עמדו שש הרשעות קודמות. הנאשם נידון לחודשיים וחצי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים, סך הכל ל- 10.5 חודשי מאסר בפועל.
- ט. בת"פ (ב"ש) 12309-11-10 מדינת ישראל נ' מרדו (29.11.10), הורשע נאשם לפי הודאתו בביצוע שלוש עבירות גניבה. הנאשם גנב בשלושה מועדים מכשירי טלפון סלולארי, ממטלוננים ששהו בבית חולים. לחובתו עבר פלילי מכויד. הנאשם נידון לשבעה חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת שני מאסרים מותנים אחד בחופף ואחד במצטבר, ובסך הכל ל- 10 חודשי מאסר בפועל.



י. בת"פ (נת') 23992-11-09 מדינת ישראל נ' אדדי (26.1.10), הורשע נאשם בהתאם להודאתו בביצוע עבירת גניבה. הנאשם נידון ל- 3 חודשי מאסר בפועל, והופעל בעניינו מאסר מותנה למשך 6 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר. בסיכום נגזר דינו של הנאשם כאן ל- 7 חודשי מאסר בפועל.

במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש ליתן את הדעת לשווי הרכוש הגנוב ולכך שהעבירה נעברה במהלך עבודתה של הנאשמת כחדרנית, תוך ניצול הנגישות והאימון שניתנו בה.

לטעמי, מתחם הענישה במקרה שבפני נע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר, שאפשר שירוצו בעבודות שירות.

שאלת ביטול הרשעתה של הנאשמת בדין

הנאשמת עתרה לביטול הרשעתה בדין. בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל נקבע כי הימנעות מהרשעה תיעשה בצמצום, בהצטבר שני גורמים: האחד, שסוג העבירה מאפשר "ויתור" על הרשעה, והשני, שיש בהרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

בפסק הדין בעניין כתב, מנה בית המשפט מספר אמות מידה לקביעה, אם להימנע מהרשעתו של נאשם לצורך הבטחת שיקומו ובהם, בין היתר, השאלה אם לחובתו עבר מכביד, אם קיים סיכון כי יחזור ויחטא בפלילים; הנסיבות בהן ביצע את העבירה; מידת הפגיעה של העבירה באחרים; יחסו של הנאשם לעבירה ומידת נכונותו להכיר בפסול במעשיו; והשפעותיה של ההרשעה על הנאשם.

ככלל נעשה שימוש באפשרות של ביטול הרשעה או הימנעות מהרשעה מקום בו קיים חוסר פרופורציה קיצוני בין עוצמת פגיעת ההרשעה בנאשם לבין התועלת הציבורית הכללית כתוצאה מההרשעה (ראה: **רע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נ' מדינת ישראל**).

במקרה שבפני, לא הובאו ראיות לפגיעה קונקרטית וממשית שתיגרם בהרשעתה של הנאשמת, ובמקביל אין אני סבור כי העניין בכללותו ובנסיבותיו מתאים לסיום ללא הרשעה. **בנסיבות הענין, תעמוד הרשעת הנאשמת על כנה.**

העונש המתאים לנאשמת

במסגרת קביעת העונש המתאים לנאשם רשאי בית המשפט ליתן דעתו לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, עליהן ניתן ללמוד מטיעוני הצדדים ומתסקיר שירות המבחן שהוגש.

הנאשמת בת 39 שנה, בת למשפחה נורמטיבית ושומרת חוק, מתגוררת עם 5 ילדיה בשכירות בבית חנינא. ב-6 השנים האחרונות נשאה הנאשמת בנטל גידולם של ילדיה ורק לאחרונה הגיעה להסדר עם אביהם, לפיו יסייע בפרנסתם.

בתקופת ביצוע העבירות היתה הנאשמת נתונה בקשיים כלכליים ואלו היוו את הרקע לביצוע עבירות הגניבה.



הנאשמת מביעה חרטה כנה על מעשיה, מתביישת בהם ואלו אינם חלק מנוף חייה.

להערכת שירות המבחן לנאשמת קושי להסתגל ולשמור על יציבות במסגרות השונות ואף בעלת קושי מסוים בוויסות דחפים, אלו מהווים גורמי סיכון למעורבות עתידית בפלילים. עם זאת, הנאשמת מעוניינת לקבל עזרה ולהשתלב בטיפול.

בהעדר עבר פלילי, נוכח היותה אם ל-5 ילדים התלויים בפרנסתה, ובשל חלוף הזמן מבלי שנפתחו נגד הנאשמת תיקים פליליים נוספים ראיתי להימנע מהשתתפות עונש מאסר לריצוי בפועל.

לצורך עמידה על המשך תפקודה התקין של הנאשמת והשתלבותה בטיפול אני מעמיד את הנאשמת תחת צו מבחן למשך שנה. מובהר לנאשמת כי הפרת כללי צו המבחן, יכולה להביא להשבת עניינה לבית המשפט.

לפיכך, אני דן את הנאשמת לעונשים הבאים:

1. 180 שעות של"צ לביצוע בתוך שנה מהיום בהתאם לתכנית שתוגש על ידי שירות המבחן .
 2. 3 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום אם תבצע הנאשמת משך תקופה זו עבירה נגד הרכוש.
 3. מעמיד את הנאשמת תחת צו מבחן למשך 12 חודשים. הנאשמת תשתף פעולה עם שירות המבחן ככל שתידרש ובכל תכנית אשר תותווה עבורה.
 4. הנאשמת תישא בקנס בסך 1000 ₪ אשר ישולם בחמישה תשלומים החל מיום 11/4/15
- ניתן היום, 11/2/15 כ"ב שבט תשע"הבנוכחות הצדדים.